HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

26 octombrie 2012*

„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Obligația de motivare”

În cauza T-63/12,

Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), cu sediul în Teheran (Iran), reprezentată de K. Kleinschmidt, avocat,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de M. Bishop și de Z. Kupčová, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71), în măsura în care o privește pe reclamantă,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, și K. Jürimäe (raportor) și domnul M. van der Woude, judecători,

grefier: doamna K. Andová, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 iulie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Reclamanta, Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), este o societate cu sediul în Iran care desfășoară activități de producție, de cercetare și de servicii în sectorul gazelor, al petrochimiei și al energiei în general. În special, aceasta produce și comercializează turbine și turbocompresoare adaptate la nevoile specifice ale clienților săi.

2 La 26 iulie 2010, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Decizia 2010/413/PESC privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39, rectificare în JO L 197, p. 19). Articolul 20 alineatul (1) din Decizia 2010/413 prevede înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și entităților cuprinse în lista din anexele I și II la aceeași decizie.

3 La 25 octombrie 2010, ca urmare a adoptării Deciziei 2010/413, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1). Articolul 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 961/2010 prevede înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor, entităților și organismelor enumerate în anexa VIII la regulamentul menționat.

4 La 1 decembrie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/783/PESC de modificare a Deciziei 2010/413 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71, denumită în continuare „decizia atacată”) prin care a adăugat, printre altele, numele reclamantei pe lista persoanelor și entităților enumerate în anexa II la Decizia 2010/413.

5 În aceeași zi, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 319, p. 11) prin care a adăugat, printre altele, numele reclamantei pe lista din anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.

6 În decizia atacată, Consiliul a motivat înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei după cum urmează:

„Afiliată companiei Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), desemnată de UE.”

7 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2011, Consiliul a informat reclamanta cu privire la înscrierea sa pe lista persoanelor și entităților enumerate în anexa II la Decizia 2010/413 și în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010. Această scrisoare s-a întors la Consiliu cu mențiunea „adresă schimbată” aplicată de serviciile poștale iraniene.

8 Prin scrisoarea din 9 februarie 2012, reclamanta a solicitat Consiliului să reexamineze decizia de înscriere pe lista persoanelor și entităților enumerate în anexa II la Decizia 2010/413 și în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.

Procedura și concluziile părților

9 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 februarie 2012, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

10 Printr-un înscris separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, aceasta a introdus o cerere de soluționare a cauzei potrivit procedurii accelerate în temeiul articolului 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

11 Prin decizia din 13 martie 2012, Tribunalul (Camera a patra) a admis această cerere.

12 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 11 iulie 2012.

13 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate în măsura în care o privește;

— adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură pentru a obliga Consiliul să prezinte toate documentele care au o legătură cu decizia atacată, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

14 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

15 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive. Acestea sunt întemeiate, primul pe o eroare vădită de apreciere a faptelor pe care se întemeiază decizia atacată, al doilea pe o încălcare a dreptului la un proces echitabil și la o protecție jurisdicțională efectivă, al treilea pe o încălcare a principiului proporționalității și al patrulea pe o încălcare a obligației de motivare și a dreptului de a fi ascultat.

16 În cadrul primului motiv, în primul rând, reclamanta susține că nu a fost niciodată sucursală a Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) și că aceasta din urmă nu a fost niciodată una dintre sucursalele sale. În al doilea rând, Consiliul ar confunda Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG), care era o societate afiliată reclamantei, cu SATAK. În al treilea rând, din moment ce acesta nu dispune de niciun element de fapt sau de o probă care să demonstreze că TCMFG a participat la activități nucleare care implică un risc de proliferare și/sau la perfecționarea unor vectori de transport ai armelor nucleare ori a altor sisteme de armament, reclamanta consideră că Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65, rectificare în JO L 164, p. 19) prin care Consiliul a adăugat, printre altele, TCMFG pe lista persoanelor și entităților enumerate în anexa II la Decizia 2010/413, este ilegală, în măsura în care privește TCMFG. În al patrulea rând, la data adoptării deciziei atacate nu mai exista nicio participație reciprocă între reclamantă și TCMFG, din moment ce, pe de o parte, toate participațiile deținute de TCMFG fuseseră vândute către D. la 6 iunie 2011 și, pe de altă parte, toate participațiile pe care reclamanta le deținea la TCMFG fuseseră vândute către Sa.

17 Consiliul contestă temeinicia argumentației reclamantei.

18 Potrivit jurisprudenței, controlul jurisdicțional al legalității unui act prin care au fost adoptate măsuri restrictive în privința unei entități cuprinde și aprecierea situației de fapt și a împrejurărilor invocate în justificarea acestuia, precum și verificarea elementelor de probă și a informațiilor pe care se întemeiază această apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, Rep., p. II-3967, punctele 37 și 107).

19 În plus, în temeiul unei jurisprudențe constante, legalitatea unui act al Uniunii se apreciază în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (a se vedea prin analogie Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2006, Roquette Frères/Comisia, T-322/01, Rec., p. II-3137, punctul 325 și jurisprudența citată).

20 În speță, Consiliul a motivat înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei după cum urmează:

„Afiliată companiei Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), desemnată de UE.”

21 Trebuie arătat că reclamanta admite că a fost afiliată TCMFG, dar prezintă mai multe documente de natură să demonstreze că nu mai exista nicio participație reciprocă între aceasta și societatea menționată la momentul adoptării deciziei atacate, la 1 decembrie 2011, astfel încât afirmația Consiliului potrivit căreia reclamanta era la momentul respectiv o sucursală a TCMFG trebuie să fie considerată eronată din punct de vedere material.

22 Astfel, din elementele de la dosar rezultă că TCMFG a vândut către D. la 6 iunie 2011 toate participațiile pe care le deținea la capitalul reclamantei. Reclamanta a prezentat în această privință o copie a actului notarial, precum și copia unui document justificativ, datat 6 iunie 2011, care atestă plata prețului de vânzare de 363 036 010 000 de riali iranieni (IRR) (23 970 600 de euro). În plus, aceasta a prezentat copia documentului care dovedește plata taxei pentru vânzarea menționată la administrația fiscală iraniană, în cuantum de 14 521 440 400 IRR (958 825 de euro). În sfârșit, trebuie observat, astfel cum a procedat reclamanta, că procesul-verbal al ședinței consiliului de administrație al acesteia din 13 iunie 2011 aprobă vânzarea de către TCMFG a participațiilor sale către D.

23 Totodată, reclamanta a prezentat documente care dovedesc că nu mai deținea nicio acțiune a TCMFG. În special, reclamanta a prezentat dovada că a vândut către Sa. participațiile sale la TCMFG la 8 iunie 2011, și anume copia contractului de vânzare, copia documentului justificativ care atestă plata prețului de vânzare de 160 772 410 000 IRR (10 612 500 de euro), precum și copia documentului justificativ de plată a taxei datorate administrației fiscale iraniene pentru vânzarea menționată, în cuantum de 6 430 896 400 IRR (424 621 de euro).

24 În ședință, Consiliul a admis că nu contesta realitatea acestor elemente. În consecință, trebuie să se considere că, deși TCMFG a deținut acțiuni ale reclamantei până la 6 iunie 2011, decizia atacată este întemeiată pe o premisă de fapt eronată, având în vedere că, astfel cum s-a arătat la punctul 19 de mai sus, legalitatea acestei decizii trebuie apreciată la data adoptării sale, și anume la 1 decembrie 2011, dată la care TCMFG revânduse toate acțiunile menționate.

25 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de argumentele Consiliului.

26 În memoriul în apărare, Consiliul susține că vânzarea participațiilor reciproce deținute de TCMFG și de reclamantă nu a fost efectuată decât pentru a crea aparența unei scindări a societății și pentru a disimula participațiile reale, ceea ce înseamnă că motivele care au justificat includerea reclamantei pe lista persoanelor și entităților enumerate în anexa II la Decizia 2010/413 erau valabile la data adoptării deciziei atacate și rămân valabile. În plus, în ședință, acesta a afirmat că, în pofida vânzării menționate, TCMFG avea în continuare legături cu reclamanta.

27 În această privință, trebuie arătat că, după cum s-a precizat la punctul 20 de mai sus, Consiliul a invocat în decizia atacată numai împrejurarea că reclamanta era o sucursală a SATAK alias TCMFG. Acesta nu a susținut nicidecum că, deși TCMFG nu mai deținea nicio participație la capitalul reclamantei, exercita *de facto* un control asupra acesteia din urmă, cesiunea participațiilor fiind o operațiune destinată să eludeze aplicarea normelor administrative care permit Consiliului să includă pe lista persoanelor și entităților enumerate în anexa II la Decizia 2010/413 entitățile care se află în proprietatea sau sub controlul persoanelor și entităților asociate în mod direct sau care susțin activitățile nucleare care prezintă un risc de proliferare sau activitățile de dezvoltare a vectorilor purtători de arme nucleare.

28 În plus, este necesar să se observe că, în ședință, Consiliul a recunoscut în mod explicit că a elaborat o nouă motivare pentru a justifica includerea reclamantei pe lista menționată în cadrul memoriului în apărare, precum și în cadrul procedurii orale, întrucât nu dispunea de elemente relevante în sprijinul acestei motivări la data adoptării deciziei atacate.

29 Or, Tribunalul consideră că legalitatea deciziei atacate nu poate fi apreciată decât în temeiul elementelor de fapt și de drept pe baza cărora a fost adoptată, iar nu în temeiul unor elemente care au fost aduse la cunoștința Consiliului ulterior adoptării deciziei menționate, chiar dacă acesta consideră că adoptarea deciziei în cauză se putea întemeia în mod valabil pe elementele respective. Astfel, Tribunalul nu poate accepta invitația Consiliului de a înlocui, de fapt, motivele pe care se întemeiază această decizie (a se vedea prin analogie Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2012, Egan și Hackett/Parlamentul European, T-190/10, punctele 102 și 103 și jurisprudența citată).

30 Având în vedere considerațiile care precedă, primul motiv trebuie admis. Rezultă că decizia atacată trebuie anulată în măsura în care o privește pe reclamantă, fără a fi necesar nici să se examineze celelalte motive și argumente ale părților, nici să fie obligat Consiliul să prezinte documentele menționate de reclamantă în al doilea capăt de cerere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

31 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care o privește pe Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock).

2) Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Oil Turbo Compressor.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 26 octombrie 2012.

Semnături